

درخت علم

بیت اول: آن فرد دانشمند خندید و گفت این انسان سالم و دانا! آن درخت ، درخت علم است.

بیت دوم: ای انسان ناآگاه تو، به ظاهر کلمه دقت کرده ای و برای همین از معنی آن بهره نبردی.

بیت سوم: گاهی به آن درخت علم می گویند و گاهی آفتاب علم . گاهی به آن دریای علم می گویند و گاهی ابر علم.

بیت چهارم: علم هزاران فایده دارد و کمترین فایده آن عمر جاودان است.

جلال الدین محمد، کتاب مثنوی معنوی